

РЕШЕНИЕ

№ 258

гр. Бургас, 09.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, I ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на единадесети ноември през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Катя Й. Господинова
Членове: Светлин Ив. Иванов
Петя Кр. Г.а

при участието на секретаря Павлина Д. Костова
в присъствието на прокурора Б. Д. В.
като разглежда докладваното от Петя Кр. Г.а Въззивно наказателно дело от
общ характер № 20222100600492 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

С присъда №260001 от 14.04.2022г. постановена по НОХД № 51/2021г.
по описа на Районен съд-Айтос, подсъдимият Г. Д. Г., ЕГН ***** е
признат за виновен в това, че на 12.03.2018г., около 22:30 часа по път III-ти
клас № 539 гр.Айтос - с.Караново, със същата посока на движение,
управлявал моторно превозно средство - лек автомобил марка „****“, модел
„****“ с рег.№ *****, собственост на Д. Г. Г. от град Бургас с
концентрация на алкохол в кръвта над 0.5 на хиляда, а именно - 1,16 на
хиляда, установено по надлежния ред - протокол за химическа експертиза №
ОХ 18-86/09.08.2018 година на БНТЛ ОД МВР - Бургас, след като е осъден с
влязла в сила присъда - одобрено споразумение № 114/31.08.2015г. по НОХД
№ 446/31.08.2015г. на Районен съд- Царево в сила от 31.08.2015г. за
извършено деяние по чл.343б, ал.1 от НК – престъпление по чл.343б, ал.2, вр.
ал.1 от НК, за което му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от
1 година, което на основание чл.57, ал.1, т.3 от ЗИНЗС да бъде изтърпяно при
общ режим и наказание глоба в размер на 500 лева, като на основание
чл.343г вр. чл.37, ал.1, т.7 от НК на подсъдимия е наложено кумулативно
наказание лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок
от 24 месеца, от чийто срок на основание чл.59, ал.4 от НК е приспаднал

времето, през което Г. е бил лишен по административен ред от право да управлява моторно превозно средство, считано от 13.03.2018г..

Срещу присъда № 260001 от 14.04.2022г. по НОХД № 51/2021г. на Районен съд-Айтос е подаден въззивен протест от прокурор от Районна прокуратура-Айтос, с който се иска изменение на присъдата в частта, с която на основание чл.59, ал.4 от НК е постановено приспадане на времето, през което подсъдимият е бил лишен от право да управлява моторно превозно средство по административен ред, считано от 13.03.2018г., тъй като свидетелството за управление на моторно превозно средство на същия не е било иззето, респективно не е бил лишен от това право по административен ред в хода на наказателното производство. Въззивният протест е подаден в срок от процесуално легитимирано лице.

Недоволен от постановената присъда е останал и подсъдимият Г. Д. Г., който чрез упълномощения си защитник адв.Д.Г. от БАК по реда на въззивното обжалване е депозирал жалба в срок пред Окръжен съд-Бургас. В жалбата се съдържат оплаквания за допуснати съществени нарушения на процесуалния и материалния закон от първоинстанционния съд, както и за явна несправедливост на наложеното наказание. Иска се отмяна на присъдата и на основание чл.336, ал.1, т.3 от НПК постановяване на нова присъда, с която подсъдимият да бъде оправдан. Наред с това в условията на евентуалност е направено искане за отмяна на присъдата на основание чл.335 от НПК и връщане на делото на първоинстанционния съд за ново разглеждане, поради допуснати съществени процесуални нарушения, или изменение на обжалваната присъда на основание чл.337, ал.1, т.1 от НПК, като се намали наложеното наказание, като явно несправедливо.

Представителят на Окръжна прокуратура – Бургас поддържа въззивния протест, като моли съда да измени присъдата на първоинстанционния съд в частта, с която на основание чл.59, ал.4 от НК е приспаданото времето, през което подсъдимият е бил лишен от право да управлява моторно превозно средство по административен ред и потвърди присъдата в останалата и част. Счита обжалваната присъда на първоинстанционния съд за законосъобразна и обоснована, като предлага да бъде потвърдена в останалата и част.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция подсъдимият се явява заедно с упълномощения от него защитник, който поддържа жалбата. Защитникът излага доводи за недоказаност на обвинението по несъмнен и категоричен начин. Пледира за отмяна на обжалваната присъда и постановяване на нова, с която подсъдимият Г. да бъде оправдан по обвинението по чл.343б, ал.2 вр. ал.1 от НК, а в условията на евентуалност – изменение на присъдата с намаляване на наложеното му наказание.

В последната си дума подсъдимият Г. моли да бъде признат за невинен и оправдан.

Бургаският окръжен съд, след цялостна проверка на присъдата в предмета и пределите, очертани в разпоредбите на чл.313 и чл.314 от НПК, независимо

от основанията, посочени от страните, намери протеста на прокурора за основателен, а жалбата на подсъдимия Г. за неоснователна.

Районна прокуратура-Айтос е внесла в съда обвинителен акт срещу Г. Д. Г. ЕГН *****, с който е повдигнато обвинение за престъпление по чл.343б, ал.2 вр. ал.1 от НК за това, че на 12.03.2018г., около 22:30 часа по път III-ти клас № 539 гр.Айтос - с.Караново, със същата посока на движение, управлявал МПС - лек автомобил марка „***“, модел „****“ с рег.№ *****, собственост на Д. Г. Г. от гр.Бургас с концентрация на алкохол в кръвта над 0.5 на хиляда, а именно - 1,16 на хиляда, установено по надлежния ред - протокол за химическа експертиза № ОХ 18-86/09.08.2018г. на БНТЛ ОД МВР - Бургас, след като е осъден с влязла в сила присъда - одобрено споразумение № 114/31.08.2015г. по НОХД № 446/31.08.2015г. на Районен съд-Царево в сила от 31.08.2015г. за извършено деяние по чл.343б, ал.1 от НК

За да постанови обжалваната присъда първоинстанционният съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 12.03.2018г., в тъмната част на денонощието, преди 22.30 часа, подсъдимият Г. управлявал лек автомобил марка „***“, модел „****“, с рег. № *****, собственост на неговия син - свидетеля Д. Г. по път III клас № 539, като се движел в посока от гр.Айтос към с.Караново. При навлизане в завой, подсъдимият Г. загубил контрол над моторното превозно средство и излязъл от платното за движение. Автомобилът се преобърнал и паднал на колела в крайпътната канавка. Вследствие на пътнотранспортното произшествие подсъдимият получил телесни увреждания. Той излязъл от автомобила и се опитал да се придвижи в посока към селото за да търси помощ, но нараняванията му не позволили да се отдалечи. Подсъдимият успял да пресече пътното платно и останал в канавката от противоположната страна на пътя.

За настъпилото пътнотранспортно произшествие бил подаден сигнал на тел.112 от неустановено лице. На място пристигнали свидетелите Ж. Ж.и Н. Ц. - служители на РУ-Айтос. Дватама видели катастрофирания автомобил, който бил празен и тръгнали да осветяват с фенерчета и да търсят пострадали лица. На отсрещната страна на пътя, в канавката свидетелите намерили подсъдимия Г. с видими наранявания, като от главата му течала кръв, което наложило да извикат линейка. Пред свидетелите Ж. и Ц. подсъдимият първоначално отрекъл да е управлявал автомобила. След проверка в ОДЧ полицейските служители се свързали със сина на пострадалия – свидетеля Д. Г.. Той обяснил, че се намира в София и не е управлявал лекия автомобил, а го е предоставил на баща си за ползване. След проведения разговор подсъдимият потвърдил пред полицейските служители, че именно той е управлявал лекия автомобил. При извършената от полицейските служители проверка за наличие на алкохол в кръвта на подсъдимия с техническо средство Алкотест „Дрегер 7510“, с № ARBB 0071, уредът отчетел концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, а именно - 1,19 на

хиляда.

Свидетелите Ж. и Ц. направили обход на цялата местност, но не намерили други лица. Според техните показания лекият автомобил бил изцяло деформиран. Той се е преобръщал преди окончателно си спиране в крайпътната канавка и части от ходовата му част били разпилени настрани. Лявата врата откъм водача била отворена, а предното панорамно стъкло, откъм шофьорското място било напукано и имало следа от удар по него.

На мястото на произшествието пристигнал медицински екип. Свидетелят Г. Я. Г. - медицински фелдшер прегледал подсъдимия. От главата на подсъдимия течала кръв, а самият той посочил, че не може да се движи. По тази причина свидетелят Г. решил да го откарат в ЦСМП към „УМБАЛ–Бургас“, където на подсъдимия била взета кръв за изследване. От заключението по извършената по делото химическа експертиза се установява, че в изследваната проба кръв се доказва съдържание на етилов алкохол в количество 1,16 промила.

Първоинстанционният съд е установил фактическата обстановка въз основа на събраните доказателства, в т.ч. показанията на свидетелите Д. Р., Ж. Ж., Н. Ц., Д. Р., В. С., Г. Я. Г., Д. Г..

Обосновано съдът е кредитирал показанията на горепосочените свидетелите, тъй като същите са непротиворечиви, логични, последователни, кореспондиращи, както по помежду си, така и с останалите доказателства по делото. Техниката по чл.281 от НПК е била приложена правилно по отношение на свидетелите Н. Ц., Ж. Ж., Г. Я. Г., Д. Г., след като съдът е констатирал, наличието на предвидените основания за това. По този начин показанията на същите от досъдебното производство и показанията им дадени пред друг състав на същия съд по НОХД № 257/2019г. на Районен съд-Айтос са били приобщени към доказателствената съвкупност. От техните показания са установени относими за делото факти, а именно настъпилото пътнотранспортно произшествие, единственият участник в него – подсъдимият Г. Г., като водач на моторното превозно средство, открит на метри от катастрофиралия автомобил, в съзнание, но с телесни увреждания, които са го препятствали да напусне мястото на произшествието.

Съгласно чл.104 от НПК доказателства в наказателното производство могат да бъдат фактически данни, свързани с обстоятелствата по делото, които допринасят за тяхното изясняване и са установени по реда предвиден в НПК. Оценката на доказателствения материал е основана на всички събрани по надлежен ред и проверени доказателства за и против обвинителната теза. Въззивната инстанция напълно споделя изводите на районния съд.

Според показанията на свидетелите Ж. Ж. и Н. Ц. подсъдимият Г. Г. е бил установен на метри от катастрофиралия лек автомобил, в съзнание, но с видими наранявания, които са го препятствали да напусне мястото на произшествието или да потърси помощ. При обход в района на произшествието свидетелите не са установени други лица. Катастрофиралият

автомобил е бил изключително деформиран. Елементи от ходовата част му част са били разпилени около него. Предната лява врата, откъм водача била отворена, а предното панорамно стъкло пред шофьорското място било напукано, със следа от удар. Въпреки, първоначалното отричане, че е управлявал процесния автомобил, впоследствие подсъдимият е признал пред двамата свидетели, че именно той е водача управлявал автомобила и е единственият участник в пътнотранспортното произшествие.

От показанията на медицинския фелдшер - свидетеля Г. Я. Г., прегледал първи подсъдимия се установява, че от главата на последния течала кръв и не можел да се движи, което наложило същият да бъде откаран с линейката до ЦСМП към „УМБАЛ Бургас“, като качването в линейката се осъществило с помощта на свидетелите Ц. и Ж..

Основателно съдът е кредитирал показанията на тези свидетели, тъй като същите са обективни, непротиворечиви и няма основание за съмнения в тяхната достоверност и безпристрастност.

За настъпилото пътнотранспортно произшествие свидетелства писмото от Дирекция „Национална система 112“ - Районен център 112 Бургас и дискът, който съдът е предявил на страните.

Свидетелските показания кореспондират със заключението на вещото лице, с което е потвърдено наличието на алкохол в кръвта на подсъдимия - 1.16 промила, което кореспондира с показанията на свидетелите Ж. и Ц., които са тествали подсъдимия с техническо средство и същото е отчело 1.19 промила. Чрез анализ на събраните гласни и писмени доказателства съдът е обосновал извод, че на посочените в обвинителния акт място и дата подсъдимият Г. Г. е управлявал моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0.5 на хиляда, а именно - 1.16 на хиляда, установено по надлежния ред, след като същият вече е бил осъден за извършено деяние по чл.343б, ал.1 от НК с влязла в сила присъда по НОХД № 446/31.08.2015г. на Районен съд-Царево, поради което го е признал за виновен за извършено престъпление по чл.343б, ал.2 вр. ал.1 от НК.

С влязло в сила на 31.08.2015г. определение за одобряване на споразумение за решаване на делото НОХД № 446/31.08.2015г. на Районен съд-Царево подсъдимият Г. Г. е осъден за извършено престъпление по чл.343б, ал.1 от НК, за което му е било наложено наказание „пробация“, изтърпяно на 28.07.2016г..Към датата на деянието по чл.343б, ал.2 вр. ал.1 от НК, подсъдимият Г. не е реабилитиран, тъй като не е изтекъл изискуемият от закона срок.

Показанията на свидетелите Д. Г., И. К., В. И. и М. И., не са разколебали фактическите изводи на съда. Спорът по делото е във връзка с авторството на деянието в лицето на подсъдимия Г.. Крайният извод на първоинстанционния съд, че именно подсъдимият Г. е управлявал процесното моторно превозно средство е верен и се споделя от настоящата инстанция.

Показанията на свидетелите И. К. и В. И., не съдържат релевантна за делото конкретика, и не могат да бъдат съотнесени към предмета на доказване, поради което правилно не са били ценени от съда.

От показанията на свидетеля Д. Г. е изяснен факта, че същият е предоставил ползването на процесния автомобил на баща си – подсъдимия Г. Г. и именно този факт опровергава защитната теза, че друго лице е управлявало автомобила. По отношение на косвените му показания, че е чул от баща си и негови приятели, че не той е карал процесния автомобил, показанията му правилно не са били кредитирани от съда, като е отчетена близката родствена връзка на свидетеля с подсъдимия и евентуалната му предубеденост и заинтересованост.

Косвените показания на свидетеля М. И. - брат на Г. И., с прякор „Циклопа“ за това, че приживе последният му споделил за инцидента и признал, че е карал колата, но не е пострадал от катастрофата, основателно не са били кредитирани от съда, тъй като те са в абсолютно противоречие със събраните доказателства. Както стана ясно на местопроизшествието не са открити други лица. Лекият автомобил е бил напълно деформиран и възможността друго лице да го напусне след катастрофата е малко вероятна, и в противоречие с житейската логика. Свидетелите Ж. и Ц. са констатирали на мястото на произшествието, че лявата врата на автомобила откъм шофьорското място е била отворена. Отделно от това следите от удар по предното панорамно стъкло, съответствали на уврежданията на подсъдимия, според показанията на полицейските служители и медицинския фелдшер, сочещи за кървяща рана в областта на главата. Именно това опровергава показанията на свидетеля М. И., тъй като при тези обективни находки, водачът на лекия автомобил не би могъл да остане без увреждания от произшествието.

Първоинстанционният съд е извършил задълбочена оценка на доказателствените средства – източници на косвени доказателства и установените чрез тях факти, във връзка с всички останали доказателства, за да се прецени връзката им с основния факт. По този начин и е стигнал до несъмнен и категоричен извод относно авторството на деянието, който настоящият въззивен състав напълно споделя.

В заключение следва да се обобщи, че в хода на събиране и проверка на доказателствата Районен съд-Айтос е спазил регламентирания процесуален ред.

Първоинстанционният съд е индивидуализирал наказанието на подсъдимия в съответствие с чл.54 от НК, отчитайки обстоятелството, че между изтърпяване на наказанието по предходното осъждане по НОХД № 446/31.08.2015г. на Районен съд-Царево е изминала година и половина. Съдът е взел предвид множеството нарушения по ЗДвП и концентрацията на алкохол в кръвта на подсъдимия и е обосновал извод, че степента на обществена опасност на деянието е по-висока от обичайната за този вид

престъпление и не може да се обоснове приложение на чл.55, ал.1, т.1 от НК. На подсъдимия е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, което на основание чл.57, ал.1, т.3 от ЗИНЗС да бъде изтърпяно при режим „общ“, както и наказание „глоба“ в размер на 500 лева. Съобразявайки разпоредба на чл.343г от НК съдът е наложил на подсъдимия и допълнително наказание по чл.37, ал.1, т.7 от НК „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от 24 месеца, като е преценил, че е справедливо и съответно на извършеното деяние и възпиращо в достатъчна степен. Наложените наказания, според въззивния съд е в съответствие със степента на обществена опасност на деянието и дееца. Законосъобразен и логичен е изводът на съда относно размера на наложеното наказание лишаване от свобода и лишаване от право да управлява моторно превозно средство, както и размера на наложената глоба, които ще мотивират подсъдимия в бъдеще да се въздържа от извършване на противообществени прояви, като без съмнение, наложените наказания ще окажат своя възпиращ и възпитателен ефект в съответствие с чл.36 от НК.

Неправилно на основание чл.59, ал.4 от НК е приспаданото от определеното на подсъдимия наказание лишаване от право да управлява моторно превозно средство за времето, през което е бил лишен по административен ред от това право, тъй като до момента лишаване няма. На подсъдимият е съставен акт за установяване на административно нарушение серия Д, бл. № 0329322. В акта изрично е посочено, че водачът Г. не е представил свидетелство за управление на моторно превозно средство и контролен талон към него. Отделно от това от справката за нарушител/водач е видно, че свидетелството за управление на моторно превозно средство № 282498114 на подсъдимия Г. Д. Г. е налично. По тази причина първоинстанционната присъда в частта относно приложението на чл.59, ал.4 от НК се явява неправилна и следва да се отмени, като в останалата и част същата следва да се потвърди като законосъобразна, обоснована и справедлива.

Предвид гореизложеното и на основание чл.334, т.3 вр. чл.337 от НПК, Бургаският окръжен съд.

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ присъда № 260001 от 14.04.2022г. постановена по НОХД № 51/2021г. по описа на Районен съд-Айтос като

ОТМЕНЯ присъда № 260001 от 14.04.2022г. постановена по НОХД № 51/2021г. по описа на Районен съд-Айтос в частта, с която е приспаданото на основание чл.59, ал.4 от НК времето, през което подсъдимият Г. Д. Г. ЕГН

***** е бил лишен от право да управлява моторно превозно средство по административен ред, считано от 13.03.2018г..

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 260001 от 14.04.2022г. постановена по НОХД № 51/2021г. по описа на Районен съд-Айтос в останалата и част.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____